



**Петар Поп Арсов** ( [14 август 1868](#) - [1 јануари 1941](#) ) е еден од оние тивки, но столбни ликови врз кои се изгради македонската револуционерна мисла и борбата за слобода.

Роден во македонското село Богомола, Велешко, тој уште рано ја почувствувал тежината на неправдата и поробеноста. Како ученик бил избркан од Солунската егзархиска гимназија – чин што не го скршил, туку го зацврстил неговиот дух.

Патот го одвел во Белград, но љубовта кон Македонија, како и кај неговиот соборец Даме Груев, го вратила назад. Знаењето го надградил во Софија, каде дипломирал филологија, за да може со збор, мисла и перо да ѝ служи на татковината.

Во 1893 година, како професор во Солун, Петар Поп Арсов станал дел од историскиот миг – создавањето на Македонската револуционерна организација. Бил меѓу нејзините први водачи, член на првиот Централен комитет и човекот кому му беше доверено да го напише првиот Устав на Организацијата. Со тој чин, тој ја вгради својата мисла во темелите на македонската борба за слобода и самостојност.

Цената за таа борба била висока. За време на Виничката афера бил уапсен и испратен во сурово петгодишно заточение во Подрум-Кале, во Мала Азија. Но ни синцирите, ни далечината не ја скршиле неговата верба во Македонија. По Илинденското востание, и покрај тешките поделби, останал верен на идејата за народна, праведна и слободна татковина.

На Рилскиот конгрес во 1905 година бил избран за еден од тројцата задгранични претставници на ВМОРО – уште едно сведоштво за довербата и угледот што го уживал

меѓу соборците. Во годините на Хуриетот живеел и работел во Скопје, продолжувајќи да служи со знаење, морал и пожртвуваност.

По Првата светска војна животот го одвел во Бугарија, каде скромно работел како прогимназиски професор во село Костенец, но никогаш не престанал да пишува, да сведочи и да се бори со перото за македонската вистина.

Петар Поп Арсов починал на 1 јануари 1941 година во Софија.

Замина тивко, далеку од родната земја, но неговото дело остана длабоко врежано во историјата на македонската борба. Тој е пример дека слободата не се гради само со пушка, туку и со ум, чест и непоколеблива љубов кон Македонија.